

NOTA SOBRE EL VOLUM LLETRES DE CARLES HAC MOR, IMATGES D'UN ICONOCLASTA

DADES CATALOGRÀFIQUES:

- Margalida Pons (ed.) *Lletres de Carles Hac Mor, imatges d'un iconoclasta*
- Girona: Documenta Universitaria, 2019
- Imatge de coberta: obra de Carles Hac Mor *La superfície del text* (1974)
- Autors dels capítols: Vicenç Altaió, Maria Josep Balsach, Eugeni Bonet, Lluís Calvo, Anna Carreras, Antoni Clapés, Eduard Escoffet, Francesc Gelonch, Manuel Guerrero, Carles Hac Mor, Miquel Àngel Marín, Dolors Miquel, Margalida Pons, Joaquim Sala-Sanahuja, Josep M. Sala-Valldaura, Ester Xargay
- ISBN: 978-84-9984-471-8
- DIPÒSIT LEGAL: GI-249-2019

DESCRIPCIÓ (del davantal del llibre):

Els dies 30 de novembre i 1 de desembre de 2017 la Càtedra d'Art i Cultura Contemporanis de la Universitat de Girona, en el marc dels "Encontres de la Càtedra" que dedica cada any a l'obra i la figura d'un artista contemporani, va organitzar la trobada "Lletres de Carles Hac Mor. Imatges d'un iconoclasta", coordinada per Maria Josep Balsach, directora de la Càtedra, i per la poeta Ester Xargay. Les jornades van començar amb la projecció de dos metratges d'Eugeni Bonet al cinema Truffaut: la pel·lícula *Marcel Duchamp entre nosaltres (Retard en vídeo)* (1986-87), amb Montse Esteve i Carles Hac Mor com a actors, i el curt *Spanish Delight* (2007), apropiació d'un film antic sense datar que Bonet tracta com un objecte trobat duchampià. Carles Agustí Hernández (fill de Carles Hac Mor) va ser present a l'inici de les jornades. I el poeta Carles Sanuy va tancar l'encontre amb una lectura de textos d'Hac Mor.

Dos mesos després, entre el 27 de febrer i el 2 de març de 2018, el mateix Carles Sanuy i Ester Xargay van coordinar el "Contrahomenatge lleiDada a Carles Hac Mor", impulsat per l'Institut d'Estudis Ilerdencs, la Diputació de Lleida i l'Ajuntament de Lleida. El contrahomenatge va començar amb la presentació del llibre *Escrit és crit* de Mònica de Dalmau (I Premi Carles Hac Mor a plaquettes d'Escripcions Subversives), i *Tant per tant, subpoemes i Obra completa punt dos* de Carles Hac Mor. També es va mostrar una exposició de llibres d'Hac Mor amb la col·laboració de la Fundació Lo Pardal. David Ymbernon, a l'espectacle Poesia Visual Culinària, va practicar desencapsulaments insòlits: dels ous, en va fer sortir espinacs; de les llaunes de Coca-cola, oli; d'un bric de llet, vi negre; dels plàtans, botifarres... Després de dos dies de ponències, es va reprojectar *Duchamp (retard en vídeo)* i es va inaugurar l'exposició "FracassArt: de la no-mort de l'Art", de Carles Hac Mor, Vicenç Viaplana i Ester Xargay, produïda en col·laboració amb l'Ajuntament de Granollers.

Editat a cura de Margalida Pons, *Lletres de Carles Hac Mor. Imatges d'un iconoclasta* recull algunes de les ponències i microponències presentades als dos encontres, el de Girona i el de Lleida. Inclou també dos escrits d'Hac Mor: "L'art del nihilisme en Màrius Palmés" i l'inèdit "Periple peripatètic per l'autòdrom de Terramar de Sitges", proporcionat per l'editor i poeta Antoni Clapés. Als encontres van parlar o van llegir textos, per ordre alfabètic, Vicenç Altaió, Maria Josep Balsach, Eugeni Bonet, Lluís Calvo, Anna Carreras, David Castillo (que no ha pogut participar en aquest volum), Antoni Clapés, Eduard Escoffet, Francesc Gelonch, Manuel Guerrero, Miquel Àngel Marín, Jordi Marrugat (que tampoc no hi ha pogut participar), Dolors Miquel, Margalida Pons, Joaquim Sala-Sanahuja, Josep M. Sala-Valldaura, Carles Sanuy i Ester Xargay.

Conten que en Carles Hac Mor també hi era. No en presència corpòria, sinó com una agitació. Com a practicant del Fracassart, va decidit mantenir-se en l'anonimat absolut, sense dir ni piu, però provocant, cada vegada que algú hi pensava, una detonació estranya: sigil·losa i a la vegada ressonant.

Lletres de Carles Hac Mor, Imatges d'un iconoclasta recull algunes de les ponències i microponències presentades en dos encontres celebrats a Girona i a Lleida entre el novembre de 2017 i el març de 2018. El primer, titulat "Lletres de Carles Hac Mor, imatges d'un iconoclasta" i coordinat per Maria Josep Balsach i Ester Xargay, l'impulsà la Càtedra d'Art i Cultura Contemporànies de la Universitat de Girona. El segon, promogut per l'Institut d'Estudis Ilerdencs, la Diputació de Lleida i l'Ajuntament de Lleida sota el nom "Contrahomenatge lleidatà a Carles Hac Mor", el van organitzar Carles Sanuy i Ester Xargay. Al voltant d'aquests dos encontres es va generar una bullícia parahacmoriana: presentacions de llibres, projeccions audiovisuals, mostres bibliogràfiques, poesia visual culinària i l'exposició *Fracassart: de la no mort de l'art*. Aquest és un llibre escrit a moltes mans per Vicenç Altaió, Maria Josep Balsach, Eugeni Bonet, Lluís Calvo, Anna Carreras Aubets, Antoni Clapés, Eduard Escoffet, Francesc Gelonch, Manuel Guerrero Brullet, Carles Hac Mor, Miquel Àngel Marín Ribes, Dolors Miquel, Margalida Pons, Joaquim Sala-Sanahuja, Josep M. Sala-Valldaura i Ester Xargay. Un llibre divers, inflammat i coral. Com diu Carles Hac Mor al *Dietari del pic de l'estiu*, "Si tu tens fred, jo puc tenir calor. / Tinc una llar de foc a l'aixella esquerra / i a prop del cor un feix de nervis em fa nosa".

Endinsar-se per aquells verals equival a rentar-se els peus un cop al mes. Les tisoires del *cut-up* d'Apollinaire i de William Burroughs (amb retalls de qui sap qui, del que calgui i més i tot) introdueixen un motor immòbil en l'encadenament textual, i en resulta l'aparició sobtada de la veritat il·lògica i la constatació que la veritat lògica és un mètode subordinat en qualsevol treball intel·lectual. Amb la narració coherent, l'especulació resta reduïda a la nul·litat. John Cage privilegia allò inacabat, utilitza el caos, fa actuar l'atzar. Màrius Palmés carrega les cabres i, tot canviant l'aigua de les olives, fa niu de tota brossa: la transformació universal dels valors humans. Aquí no existeix principi, ni meitat, ni fi. L'esperit de la paraparèmia es troba a tot arreu. La continuïtat del flux diari de temps és una il·lusió, i els dos terços darrers del segle XIX configuren el període romàntic dels escacs. La major part de les partides jugades en aquesta època responen a una modalitat peculiar del joc, ben diferenciada de l'emprada abans i després. Qualsevol afeccionat que reproduïx sobre el tauler aquelles partides observarà que es caracteritzen pel joc obert, posicions insegures, atacs espectaculars amb sacrificis bells i escacs al rei que cauen de sobte com llamps sobre el jugador derrotat: Déu és una sabata, un cordill, una pedreta, l'ombra que té tothom. CARLES HAC MOR.

Documenta
Universitaria

www.documentauniversitaria.com

ISBN 978-84-9984-471-8

9 788499 844710 >

Captura de pantalla de *Duchamp (retard en vídeo)* —de la secció “Joc/s” — amb Montse Esteve i Carles Hac Mor tot replicant una coneguda fotografia de Duchamp jugant als escacs amb una contrincant anònima i nua

Homenatge a Arthur Cravan a la Galeria Ciento (1983). Carles Hac Mor i Francesca Llopis. Fotografia de Mariano Velasco. Arxiu HacMorXargay.